

Ramazan bir kalkandır

Varlık, perdesiyle gelir dünyaya. Kabuğuyla, zarıyla, derisiyle, tüyleriyle... Ve illa koruyucu bir kalkaniyle ve perdedâr-ı Dest-i Kudret'in aklın nazarına bahşettiği esbâbiyla gelir. İnsan, perdesini, kem nazarlardan korunmak için örter. Korunmuşluk ya da güvende olmak hissi, insan için ilk sıradaki bir ihtiyaçtır. İnsan perdesini örter, her kötü bildiklerine. Kendini kapatır, içine kapanır, göstermek istemez bazen. Bu da bir perdedir haddizatında.

Ramazan bir kalkan kılınmış korunmak isteyenlere. Eğer güvende hissetmek istiyorsanız, çekin perdenizi günahlara denilmiş adeta. Elinizi, gözünüzü, bedeninizi, hissiyâtınızı çekin mâsiyetten. Bu size en büyük bir hayırdır, hayır ve bereket sebebidir. Bir mumun aleviyle eriyişi gibi eriyen ömrünüzü bâkî âlemlere kanatlandırmak istiyorsanız, günahların câzibedârlığına, baskınlığına rağmen onlara gözünüzü kapayın, perdenizi kapayın, bedeninizi kapayın denilmiş. Ramazan bunun için bir talim yeri, tefekkür alanı ve yapabileceklerimize bizi kamçılayan bir kudret eli gibi.

Normal zamanlarda çok da üzerinde durmadığımız, dikkatimizi çekmeyen davranışlar, Ramazanla birlikte hassasiyet alanımıza giriyor. İnceliyor ruhumuz, nahifleşiyor. Peygamber Efendimiz'in (asm), "Oruçlu iken kimseye sataşmayın. Size sataşırlarsa da ben oruçluyum deyin" (Buhari) buyurmasındaki hikmetlerden biri de budur belki. Davranışa ve iradeye yansıyan oruç, ruhun olgunluğunun göstergesidir. Bu da bizi kötülüğe girmekten, bulaşmaktan uzaklaştırır, bir kalkan gibi gerilir önümüze.